בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ו ב תשס"ב (10 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אֶל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

ושוב, השבוע שלנו מתחיל עם הרבה פחות שמחה מן הראוי...
אך כפי שמנחים לנו קודמינו – "הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק, אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה..." ועוד אפשר להוסיף: "...אינם קובלים על החושך אלא מוסיפים אור" וננסה גם אנחנו לעשות כן.
הפיוט שאנו שרים בליל הסדר, "דיינו", נפתח ב:
"אילו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו." ומסתיים ב:
"אילו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה (=בית המקדש), *דיינו."*
האמנם? על נקודה זאת, בע"ה, נדון במועד אחר, אך נראה אם כן כי הגאולה של עם ישראל אינה מושלמת עד שתשרה השכינה בכל העם, באמצעות בית המקדש.
בימים אלה שאנו נמצאים בין סיום קריאת ספר שמות, בו תואר בפרוטרוט בניית המקדש הראשון (המשכן שבמדבר), לבין פתיחת ספר ויקרא בו נלמד על עבודת ה' במקדש והרבה פרטים על עצם ה"קריאה" (=היעוד) של עם ישראל, נעלה כאן נקודה המקשרת את באר-שבע לבניית המשכן.
בפסוקים מפרשת "תרומה" המתארים את מסגרת המשכן, הקרשים, [שמות כ"ו 15-30] "ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים ... והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה. ..." נמצאנו למדים כי: חמשה טבעות בכל קרש מבחוץ, זה תחת [זה], להכניס בהן הבריחים מלבד הבריח התיכון שבתוך הקרשים שהיו נקובים כולם להכניס הבריח התיכון בתוכם בתוך חלל הקרשים. לפי פשוטו של מקרא שלשה בריחים תיכונים היו, אחד בצפון ואחד בדרום ואחד במערב מן הקצה אל הקצה, מקצה כותל צפוני לקצהו השני וכן בדרום וכן במערב, ועל ידי המקוצעות נתחבר כל המשכן כל שלש כתליו יחד, שהרי בריחי הצפון והדרום נכנסו גם במקוצעות, שהרי אמה מן המקצוע מכסה עובי קרש של מקצוע השני, והרי קבועים ראשי הבריחים של צפון ודרום במקוצעות. **ולפי דברי רבותינו בריח התיכון מתעגל בתוך שלשה הכתלים מן הקצה אל הקצה על ידי נס.**[רשב"ם שם]
ועוד: מהיכן היו הקרשים? יעקב אבינו נטע אותם בשעה שירד למצרים. ["ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע" – להיכן הלך? ...לקוץ ארזים שנטע אברהם זקנו בבאר שבע, דכתיב "ויטע אשל בבאר שבע" [בראשית כ"א 33] **וכתיב**: "והבריח התיכון בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה" [שמות כ"ו 28] – בראשית רבה פר' 'ויגש' צ"ד-ד'] אמר לבניו: בניי, עתידים אתם להיגאל מכאן, והקב"ה עתיד לומר לכם משאתם נגאלים עשו לי משכן, אלא עימדו וניטעו ארזים מעכשיו, שבשעה שיאמר לכם לעשות משכן, והארזים מתוקנים לכם. מיד עשו כשאמר להם אביהם, עמדו ונטעו ארזים. אמרו רבותינו: הבריח התיכון ירד ביד יעקב למצרים, שהיה משמש מן הקצה אל הקצה.[מדרש תנחומא, פרשת תרומה - סימן ט']
אזי, העצים – כולל הבריח התיכון – שיוצרים את המסגרת של כל המשכן, או שהיו מהאשל שנטע אברהם אבינו בבאר-שבע, ו/או שהיו מן אלה שנטעו בני יעקב בבאר-שבע לפני שירדו מצרימה. כך או כך, בבאר-שבע צמחו המסגרת של המשכן, כולל הבריח שקושר יחד את כל הקרשים העומדים.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **כ"ו** ב תשס"ב (**10** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהי רצון שכאן צומחת שוב אווירת האחדות בעם שהיא שוב תיצור המסגרת שתביא את העם כולו לעבוד את בוראו. **"כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים."**

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל